

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2011

Πρός
Τούς εύσεβείς Χριστιανούς
Τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ἡ νεοελληνική κοινωνία ἤδη διέρχεται μία ἀπό τίς πιό δύσκολες περιόδους τῆς πρόσφατης ἱστορίας, καθὼς ὑφίσταται τίς πρωτοφανεῖς καί ἀνεπάντεχες μέχρι πρότινος συνέπειες τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Ἡ μείωση τῶν εἰσοδημάτων, ἡ ἀπώλεια τῶν ἐργασιακῶν κεκτημένων καί ἡ ἀπότομη διάψευση τῶν προσδοκιῶν τοῦ ψευδεπίγραφου καταναλωτικοῦ παραδείσου τῶν προηγούμενων ἐτῶν, ἔχει προκαλέσει γενικό κλίμα ἀνασφάλειας, ἀγωνίας γιά τό μέλλον, καί θλίψης, τά γελαστά καί αἰσιόδοξα πρόσωπα λιγοστεύουν καί κυριαρχεῖ σά νόσος τῆς ἐποχῆς ἡ βαριά κατάθλιψη.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν ἡμερῶν μᾶς ἐγκλωβισμένοι σέ μία διαρκῆ ἀπογοήτευση καί διάψευση τῶν ἐλπίδων τούς φαίνονται καταδικασμένοι νά τρέφονται μέ «ἄρτον δακρῶν», γιά νά θυμηθοῦμε τόν ψαλμικό λόγο.

Πίσω ἀπό ὅλα ὅσα ὑποφέρει ὁ ἄνθρωπος, ἡ Ἐκκλησία, πιστή στήν προφητική ἀποστολή της, ἀνακαλύπτει τήν ἁμαρτία, πού εἶναι ἡ πραγματική τους αἰτία, ἁμαρτία ὄχι μέ ἠθικιστική ἔννοια, ἀλλά σάν ἀποστασία καί ἀποκοπή ἀπό τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ Θεός καί ὁ λόγος Του.

Ὑποδεικνύοντας τόν πνευματικό χαρακτήρα τῆς κρίσης ἐπισημαίνει καί τό φάρμακο. Ἄν ἡ λύπη προέρχεται ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ χαρά εἶναι καρπός τῆς σωτηρίας. Γι' αὐτό καί τώρα καί πάντοτε ἡ Ἐκκλησία καλεῖ σέ οὐσιαστική καί εἰλικρινῆ μετάνοια.

Προσκαλεῖ τούς ἄνθρώπους νά ἀναθεώρουν τήν μέχρι τώρα πορεία τῆς ζωῆς τους, νά ἐντοπίσουν τά λάθη τους πού τούς ὀδήγησαν σέ ἀδιέξοδο καί νά ἀναζητήσουν τόν σωτήριο δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στό Θεό.

Ἀπαιτεῖται ἀπό ὅλους καί τόν καθένα μᾶς προσωπικά εἰλικρινῆς αὐτοέλεγχος καί γνήσια συντριβή τῆς καρδιάς. Ἡ συντριβή τῆς ἁμαρτίας δέν σκοτώνει τήν ἐλπίδα, ἀντίθετα εἶναι ἡ πρωταρχική προϋπόθεση νά παραδώσει ὁ ἄνθρωπος μέ ἐμπιστοσύνη τή ζωή του στό Σωτήρα, πού θέλει καί ἐπιδιώκει τή ζωή καί ὄχι τόν ἐκμηδενισμό καί θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὁ ἀποστάτης καί αὐτονομημένος ἄνθρωπος, πού παραπλανημένος ἀπό τήν ματαιότητα τῶν πρόσκαιρων ἐγκοσμίων ἀγαθῶν ἐπέन्दυσε τό μέλλον τοῦ μονομερῶς στίς ὑλιστικές ἐπιδιώξεις, νιώθει νά διαψεύδεται καί βιώνει ἕνα τρομακτικό κενό. Περνώντας, ὅμως, ἀπό τήν λύπη πού θά τόν χωρίσει ἀπό τόν κόσμο, βρίσκει τήν εὐκαιρία νά μεταστραφεῖ καί νά ἀναπροσανατολίσει τή ζωή του μέ σημεῖο ἀναφορᾶς τόν πραγματικό πλοῦτο πού εἶναι τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀγάπη. Ἰδιαίτερα αὐτές τίς

ἡμέρες κατά τίς ὅποῖες ἡ Ἐκκλησία μᾶς φέρνει στήν λειτουργική μνήμη τῆς τό μέγα καί κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, δίνεται ἡ εὐκαιρία στόν πιστό νά ξεπεράσει τήν θλίψη τῶν ἐξωτερικῶν συνθηκῶν καί νά βιώσει τήν πνευματική χαρά τῆς συντελεσθείσης σωτηρίας. Σ' ἓνα κόσμο λυπούμενο καί θλιβόμενο ἡ Ἐκκλησία κηρῦσσει τό Εὐαγγέλιο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Εὐαγγέλιο κατά λέξιν σημαίνει χαρμόσυνο ἄγγελμα. Εἶναι τό ἄγγελμα πού δέχτηκαν ἀπό τόν ἄγγελο Κυρίου στά περὶχωρα τῆς Βηθλεέμ οἱ ἀπλοί καί ταπεινοί ποιμένες: «Ἴδού εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστός Κύριος».

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ χαρά μεγάλη γιά τοὺς ἀγγέλους πού τήν ἀναγγέλουν καί γιά τό λαό πού ἔρχεται νά σώσει. Αὐτή ἡ γέννηση, ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου» «ἐν πόλει Δαυίδ» ἐκπληρώνει τήν εὐσεβῆ προσδοκία τῶν δικαίων προφητῶν καί κομίζει στόν κόσμο τῆς φθορᾶς καί τῆς λύπης τό χαμόγελο τῆς ἐλπίδας καί αἰσιοδοξίας.

Δέν φέρνει μία μάταιη καί ἐφήμερη χαρά κοσμικοῦ χαρακτήρα, ἀλλά δίνει τή δυνατότητα στίς ἄδολες ψυχές νά δεχθοῦν μέ πνευματική χαρά τή θεία δωρεά τῆς ἀπολύτρωσης.

Ἄλλοτε, τέτοιες μέρες, στό πρόσφατο παρελθόν, ἐπισημαίναμε τόν κίνδυνο νά παρασυρθοῦμε ἀπό τίς μικρές ἀπολαύσεις τῆς καταναλωτικῆς εὐμάρειας καί νά χάσουμε τήν πνευματική διάσταση τῶν Χριστουγέννων. Τώρα πού διαπιστώσαμε πόσο ἀβέβαιη καί ἀπατηλή ἦταν αὐτή ἡ εὐμάρεια, ἴσως μπορούμε νά καταλάβουμε καλύτερα Ἐκεῖνον πού προσέλαβε τήν πτωχευμένη ἀνθρώπινη φύση μας καί ἦλθε «εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς».

Ἴσως τώρα μπορούμε νά ἐκτιμήσουμε τόν ἀληθινό πνευματικό πλοῦτο, πλοῦτο ἀγάπης, εἰρήνης, δικαιοσύνης, τόν ὅποιο ἔφερε στόν κόσμο μας ὁ «σαρκί νηπιάσας» ἄπειρος Θεός.

Ἄραγε θά ἔχουμε τήν ἀπλή ἀθωότητα τῶν ποιμένων τῆς Βηθλεέμ καί τή διακριτική σοφία τῶν μάγων τῆς Ἀνατολῆς, ὥστε νά ἀναγνωρίσουμε στό ταπεινό βρέφος τῆς φάτνης, τόν Ἐνανθρωπήσαντα Θεό καί Σωτήρα μας;

Ἡ ἀναγνώριση καί παραδοχή αὐτή θά ἀποτελέσει τό ἀσφαλέστερο στήριγμα κατά τήν πορεία μας ἐν μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν τοῦ παρόντος κόσμου.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί τήν συμπάσχουσα ἀγωνία μου γιά τόν καθένα σας, σᾶς εὐχομαι Χαρούμενα Χριστούγεννα, εὐλογημένο καί ἐλπιδοφόρο τό νέο ἔτος 2012.

Μέ τήν ἀγάπη τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου μας
Ὁ Μητροπολίτης Σας

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ